

تنش‌های اروپا و آمریکا تشدید می‌شود
کوبا، بهانه جدید واشنگتن
در تقابل با اروپا

مریم علامه‌زاده

از زمانی که ترامپ در ماه می (اردیبهشت ماه) اعلام کرد که ایالات متحده آمریکا از توافق هسته‌ای با ایران که در سال ۲۰۱۵ میلادی منعقد شد خارج می‌شود، اتحادیه اروپا با واشنگتن وارد منازعات دیپلماتیک شد.

حالا ترامپ به دنبال تغییر قانونی که در سال ۱۹۹۶ در مورد کوبا تصویب شد است. در پی این تغییر منافع تجاری اروپا در منطقه ژئوپلیتیک کوبا در معرض خطر قرار می‌گیرد.

بخشی از قانون لیبرتاد (آزادی و دموکراسی کوبا) به آمریکایی - کوبایی‌ها و دیگر شهروندان ایالات متحده اجازه می‌دهد که در مورد آرایه‌هایی که پس از انقلاب کوبا در سال ۱۹۵۹ توسط آمریکا صادر شده‌اند، شکایت کنند.

همه رئیس‌جمهورهای آمریکا از زمان تصویب این قانون از این بخش تحت عنوان برنامه سوم دولت عبور کردند، چرا که اجرای آن پیامدهای بین‌المللی رایج‌دنبال دارد.

پیتر هارل، عضو کمیساریای ارشد مرکز امنیت ایالات متحده در این مورد گفت: تداوم به تعلق برنامه سوم برنامه دولت، در نهایت کمک به کاهش اصطکاک دیپلماتیک به‌ویژه بین آمریکا و اروپا خواهد بود. اگر قوانین آمریکا این اجازه را به شهروندان خود بدهد که شرکت‌های اروپایی را به دادگاه‌های آمریکایی‌کشاند چه اتفاقی خواهد افتاد؟ در روز سه‌شنبه (چهاردهم بهمن ماه) دولت آمریکا تصمیم گرفت که بخشی از تعلق برنامه سوم برنامه دولت را لغو کند. این اقدام که در ۱۹ مارس (۲۸ اسفندماه) انجام می‌شود، به شهروندان و شرکت‌های آمریکایی که در کوبا مالکیتی دارند اجازه می‌دهد که علیه مؤسسات کوبایی شکایت کنند؛ در حالی که هم‌اکنون دولت هر گونه شکایت از شرکت‌های خارجی را منع می‌کند؛ با این حال این تصمیم پس از ۳۰ روز دوباره مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت.

هارل گفت: به‌عنوان مثال شرکت هتل اروپایی که با یک شرکت کوبایی مشارکت دارد و با یک شرکت عملیاتی بندر گامبی اروپایی که در یک ترمینال کشتی‌های کروز در کوبا فعالیت می‌کند و این ترمینال جزو اموال مصادره شده بود، می‌تواند موضوع شکایت افراد شود و در نهایت این قبیل پرونده‌ها دادگاه آمریکا مورد بررسی قرار می‌گیرد. این اقدام امریکایی می‌تواند تأثیر سختی بر تجارت در کوبا داشته باشد. هارل، کسی که معاون دستیار وزیر امور خارجه برای مقابله با تهدید مالی در دولت اوباما بوده است، گفت: اگر دولت ترامپ برای شرکت‌های خارجی که با دیگر شرکت‌ها در تباطه هستند لیست محدودیتی تعیین کند، کار شرکت‌های اروپایی را مختل می‌کند.

مایکل دابسون، مشاور حقوقی در گروه کارپردی موریسون و فورستر که یک گروه ملی امنیتی است گفت: تصمیم دولت ترامپ برای برهم زدن روابط با شرکت‌های خود، عملکرد کسی است که همواره این کار را انجام می‌دهد. این در حالی است که کسی جز جان بولتون مشاور امنیت ملی که نزدیک ترامپ است، نمی‌تواند چنین اقدامی را انجام دهد.

اروپایی‌ها که اخیراً آسیبی از آن‌ها، هم‌سویا تصمیم ایالات متحده رهبر اپوزیسیون ونزوئلا، خوان گویاردو را در شرایط بحرانی کشور به‌عنوان رئیس موقت ونزوئلا در اواخر ماه ژانویه (بهمن ماه) به رسمیت شناختند، به نظر نمی‌رسد که از این تصمیم خوشحال باشند چرا که آمریکایی‌ها برای برنامه‌های تجاری کشور های اتحادیه اروپا تصمیم گرفته است.

هارل در ادامه می‌گوید: دلیل اینکه بخشی از برنامه سوم دولت آمریکا معلق ماندن این بود که خطر برگزاری علیه پرونده‌های اروپا ایجاد می‌کرده که از لحاظ تاریخی بسیار نامعقول بوده است و در نهایت معلق ماندن این قانون برای جلوگیری از محدودیت‌های تجاری بوده است.

این اتفاق مشابه رفتار دولت ترامپ با تحریم‌های دوره دوم علیه ایران است. اروپایی‌ها این نوع قانون را تجاوز علیه قوانین کشور خود می‌دانند.

هارل در پایان گفت روابط اتحادیه اروپا و آمریکا به شدت تنش‌ناز شده است و چنانچه قانون سوم دولت معلق نشود موج تنش‌ها بیشتر خواهد شد.

با وجود شکست در سیاست‌های داخلی مطرح است

ایده‌های ناپلئونی ماکرون برای تحول اروپا

سید محمد میرزا محمدزاده

اتحادیه اروپا هر روز کمتر از گذشته متحد به نظر می‌رسد، سیاست‌های نخبه‌گرایی این اتحادیه منجر به دور شدن مردم از سیستم شده و هر روز تفکرات ناسیونالیستی در اتحادیه بیشتر تقویت می‌شود، کشورهایی از جمله ایتالیا، لهستان و مجارستان جلوی سیستم نخبه‌گرای اروپا ایستاده‌اند و برای انتخابات آتی اتحادیه در ماه مارس برنامه‌ریزی می‌کنند؛ نهاد‌های دموکراتیک اتحادیه اما، انگار چندان به فکر نیستند و می‌اندیشند که همواره قدرت را در دست دارند.

حالا ماکرون بر خواسته و تلاش دارد سیاست‌های خود را برای انتخابات آتی بر دیگران القا کند. او که خود درگیر سیاست‌های شکست خورده داخلی‌اش در فرانسه است، برنامه‌ها و طرح‌های حزب خود را برای اتحادیه تدوین کرده است و قصد دارد آن‌ها را برای دیگران تشریح کند. سیاست‌هایی که به سمت بروکراسی‌های بیشتر در دل اتحادیه تأکید دارند؛ در حالی

که مردم اتحادیه ثابت کرده‌اند که اتحادیه با بروکراسی کمتر و ساختاری کوچک‌تر و شفاف‌تر، می‌تواند نیازهای آن‌ها را رفع کند. پایگاه خبری بلومبرگ در تحلیلی به تشریح برنامه‌های ماکرون پرداخته و نوشته است: امانوئل ماکرون، در مسیر تحول فرانسه شکست خورده است؛ تاکنون که اینگونه به‌نظر می‌رسد، اما او ایده‌های ناپلئونی برای تحول اروپا در سر می‌پروراند. حزب وی موسوم به ائتلاف بازسازی سیاست، کارزار انتخابات مجلس اروپای خود را آغاز کرده و ماکرون برنامه‌های خود را در قالب ۲۲ زبان در روزنامه‌های اتحادیه اروپا منتشر کرده است.

در کنار درخواست احساسی برای مقاومت علیه ناسیونالیسم و دفاع از پروژه اتحادیه اروپا، بیانیه انتخاباتی ماکرون شامل چند طرح ویژه است. همه این طرح‌ها ساختار بروکراتیک جدید اتحادیه اروپا را شکل می‌دهند؛ آژانسی در اتحادیه موسوم به آژانس حفاظت از دموکراسی به دولت‌های عضو کمک خواهد کرد از انتخابات خود علیه دستکاری و حملات سایبری محافظت کنند؛

یک نیروی مرزی مشترک و یک اداره مهاجرت اتحادیه، سیاست‌های متحد مهاجرتی را در منطقه شننگن به اجرا می‌گذارد؛ شورای امنیت داخلی که به نوعی شامل بریتانیا پس از برگزیت نیز می‌شود، تصمیمات جامع در مورد مسائل دفاعی اتخاذ می‌کند؛ بانکی با نام اقلیم اروپا می‌تواند سرمایه‌تقابل با تغییرات زیست‌محیطی را تأمین کند، یک نیروی امنیت غذایی اتحادیه، یک کنترل غذا را بهبود می‌بخشد؛ یک شورای نوآوری اروپا، بودجه‌ای را در اشتراک با ایالات متحده برای پیشرفت‌های فناوری تأمین می‌کند.

توافقات نیز دیدگاه بازی خواهد داشت.

این ایده‌ها مانند آن است که اتحادیه را با نهادهای بیشتری بازسازی کنیم، این در حالی است که اتحادیه خود آنقدر نهاد دارد که اگر کسی بخواهد همه را از حفظ به یاد بیاورد، شکست می‌خورد؛ تا آنجا که حتی یک بسایت ویژه برای آژانس‌های اتحادیه اروپا وجود دارد که تعداد آن‌ها به بیش از ۴۰ موسسه می‌رسد.

چنین رویکردی برای ماکرون طبیعی است؛ کسی که دوست دارد همه چیز را امتحان کند تا ببیند کدام جواب می‌دهد، پروژه

ماکرون متر، طرحی است که از سوی اتاق فکر iFRAP انجام شده که نشان می‌دهد رئیس‌جمهور ۶۰ اصلاح‌خانگی را طرح‌ریزی کرده است که از این تعداد سه مورد در بقیه به قانون تبدیل شدند و برخی در حال طی مراحل هستند. در اجرای این قوانین البته بسته به وعده‌های انتخاباتی ماکرون، درجه عملیاتی شدن متفاوت است؛ به تخمین iFRAP، ۲۷ درصد از این طرح‌ها نقض می‌شوند، ۴۰ درصد کم و بیش اجرا می‌شوند و ۳۳ درصد به‌طور کل رعایت می‌شوند.

ماکرون از این به اصطلاح هرچ و مرج‌رعداً ساراضی نیست؛ چرا که فرانسویان نیز راضی نیستند؛ با وجود اینکه رئیس‌جمهور موفق شد اعتراضات سخت جلیقه‌زدها را با بذل و بخشش، اندکی آرام کند، حزب او محبوبیت صرفاً ۲۲ درصدی دارد. بنابراین او تلاش می‌کند این آشفتگی را با برگزاری هزاران جلسه محلی و آنلاین در بین مردم حل و فصل کند.

در انتخابات اتحادیه جایگاه ماکرون به دلیل بی‌توجهی او به پیوستن به احزاب مطرح اتحادیه، پیچیده است. حزب وی به حزب ALDE مرتبط است، فرقه لیبرال که چهارمین فرقه بزرگ کنونی پارلمان اروپا به‌شمار می‌رود؛ اما به نظر می‌رسد که حزب ماکرون در حال شکل‌دهی اتحادی جدید است که شامل برخی اعضای ALDE می‌شود. حزب وی تلاش دارد ۲۲ کرسی از ۷۰۵ کرسی پارلمان را از آن خود کند تا با سیاست‌های حزب‌ساز بتواند تأثیر لازم را برای اجرای سیاست‌های بلندپروازانه ماکرون بدست آورد.

اگر حزب ماکرون به بزرگ‌ترین گروه راست میانه EPP پیوسته بود، پیشرفت بسیار واقعی‌تر بود؛ ضمن آنکه مهم‌ترین متحد ماکرون در سطح اتحادیه اروپا یعنی انگلاند، صدراعظم آلمان بخشی از حزب EPP است؛ ولی ظاهراً ماکرون اساساً علاقه‌ای به پیوستن

ایده تحول اروپای ماکرون مانند آن است که اتحادیه را با نهادهای بیشتری بازسازی کنیم، این در حالی است که اتحادیه خود بخواند همه را از حفظ به یاد بیاورد، شکست می‌خورد

به‌احزایی که خودش ایجاد نکرده ندارد.

این موضوع مایه شرمندگی است. اصلاحات معنی‌دار در اتحادیه اروپا، آن نوعی که منجر به خرسندی شهروندان شود، باید به گونه‌ای باشد که میزان بروکراسی‌های موجود را بکاهد، آن را شفاف‌تر و کاربردی‌تر کند؛ نه آنکه بروکراسی‌ها را توسعه دهد تا مشکلات خود را که در حل آن‌ها شکست خورده، حل کند؛ مشکلاتی که عمدتاً به دلیل مقاومت دولت‌های ملی ایجاد شده است.

تلاش برای اصلاح اتحادیه با افزودن بروکراسی و قوانین جدید در بهترین حالت صرفاً آرمان‌گرایی است و در بدترین حالت منجر به آسیب به اتحادیه می‌شود. برای دست‌یافتن به نتیجه‌ای عملی، آلمان و فرانسه که اخیراً یک بسته همکاری امضا کرده‌اند، باید بر یک طرح جامع و واقعی توافق کنند و این طرح باید بیشتر حزب‌های سیاسی اصلی را در بر داشته باشد و نه صرفاً دولت‌های حاضر. چنین طرح مشترکی با لفاظی‌های انتخاباتی ایده‌آل‌گرا به دست نمی‌آید؛ بلکه باید به رأی‌دهندگان میان‌رو اثبات کند که در ازای حمایتشان از احزاب چه چیز به دست می‌آورد. با در نظر داشتن این موارد، رویکرد ماکرون در واقع مهمات جبهه احزاب مخالفش را که علیه یکپارچگی اتحادیه هستند، تأمین می‌کند. اگر اتحادیه بیشتر از هم گسیخته به‌نظر می‌رسد؛ شاید بهتر باشد به کمتر اکتفا کنیم.

شمالی فرایند تخریب را متوقف کرد. این حقیقت که سایت از ماه اوت خاموش بوده است نشان از فعالیت‌های هدفمند و عمدی جدید می‌دهد.

تحلیلگران در مرکز مطالعات توسعه سلاح‌های هسته‌ای جیمز مارتین به رویترز گفتند که بر اساس تصاویر ماهواره‌ای ساخت و سازهای جدید در مرحله آغاز مذاکرات دور جدید کلید خورده‌اند.

شکست اجلاس هائوی در هفته گذشته سوالات زیادی را در مورد مذاکرات آتی آمریکا کره شمالی برانگیخت. در حالی که رسانه‌های رسمی کره شمالی هفته گذشته گزارش کردند که کیم و ترام تصمیم گرفتند به مذاکرات ادامه دهند، جانو سان هوی، وزیر امور خارجه به خبرنگاران گفت که کیم ممکن است تمایل خود را به دست‌یافتن به توافق از دست داده باشد.

ایالات متحده را بر سر میز مذاکره آورد. کیم جونگ اون همچنین در اجلاس با مون جایی در ماه سپتامبر (مهر ماه) وعده تعطیلی سایت سوهایی و بازدید کارشناسان بین‌المللی را برای مشاهده فرایند از بیسن بردن سایت آزمایش موتورهای موشکی و سکوی پرتاب را داده بود.

در ماه جولای (تیر ماه) نشانه‌هایی مبنی بر اینکه کره شمالی فرایند از بیسن بردن این پایگاه را آغاز کرده است در تصاویر ماهواره‌ای آشکار شد. همچنین نشانه‌های تخریب ماشین‌آلات پرتاب ماهواره و ایستگاه آزمایش موتور موشکی برای توسعه موتورهای با سوخت مایع برای موشک‌های بالستیک و ماشین‌آلات پرتاب ماهواره فضایی نیز به چشم می‌خورد.

هر چند که تصاویر بعدی در ماه اوت (مرداد - شهریور) نشان می‌داد که کره

کره شمالی سایت موشکی خود را بازسازی می‌کند

گزارش

هم‌زمان با هشدار تحریمی بولتون؛

سینا سبزان

به تعهد خود برای ترک برنامه تسلیحات هسته‌ای و فعالیت‌های مرتبط با آن پایبند است.

وی که از گذشته در مورد رویکرد آمریکا نسبت به کره شمالی تندرو شناخته می‌شد، افزود: اگر آن‌ها اشتیاقی برای این موضوع نداشته باشند، آن وقت به‌طور مشخص دیدگاه رئیس‌جمهور ترامپ بر این است که تحریم‌هایی که اقتصاد آن‌ها را در هم شکسته است، تداوم یابد و ما بدنبال آن هستیم که آن تحریم‌ها را توسعه دهیم.

مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا، روز دوشنبه (سیزدهم اسفند ماه) گفت که امیدوار است ایالات متحده در هفته‌های جاری هیئت‌به کره شمالی بفرستد؛ اما اظهارات بولتون و توسعه‌ظاهری سیاست آژانس موشکی سوهایی می‌تواند به چالش‌های جدید دیپلماتی در مسیر مذاکرات احتمالی پس از شکست نشست هائوی تبدیل شود.

سایت ماهواره‌ای

به گفته جنی تاون، مدیر اجرایی پروژه کره شمالی و تحلیلگر در مرکز اتاق فکر استیمسون به رویترز، تصاویر ماهواره‌ای مشاهده شده از سوی پروژه کره شمالی واقع در واشنگتن، نشان می‌دهد که ساختمان‌های جایگاه پرتاب موشکی سوهایی بین ۱۶ فوریه (۲۷ بهمن ماه) تا دوم